

Nuoret Anja ja Kalevi
rakastivat toisiansa.
Innolla he myös molemmat
ratkaisivat ristikoita.

Anja tunteitaan tilitti:
”Luotani kun silloin lähdit,
olin haikea ja synkkä,
allapäin pahoilla mielin,
huolten painama, apea.
Mikä vaivasi minua?
Viisi kirjainta sanassa”.

”Se on tietenkin **ikävä**”,
virkkaa varmana Kalevi.
”Arvaa armas Anjaseni,
minne aika korkealle
ensi kuussa kiipeämme?
Kirjaimia yksitoista.”

”Olisiko **Särkänniemi**
tai maineikas **Suomenlinna**
tai keväinen **Kaivopuisto**?
Kaikissa on korkeata.”

”Yksikään ei kelpaa niistä,
vaan on kohde kaukaisempi,
sangen näyttävä, näkyvä.
Se on itse **Eiffeltorni**,
Ranskan tuttu tunnusmerkki.
Lunastin jo lentomatkat.”

Anjan vuoro arvuutella:

”Mikä onkaan siinä maassa
kauneinta, lumoavinta,
ihaninta, kiehtovinta,
seitsemällä kirjaimella?”

Vastaa kaarrellen Kalevi:

”Tuohon saattaisi sopia
paljon palvottu **Pariisi**,
Riviera rannikolla
tai myös **ooppera** upea.
Mutta kun kyse on meistä,
rakkaus sen täytyy olla.”